

LBRIS

| We know
books

TEȘU SOLOMOVICI

MOSSAD

Spioni. Războaie. Stratageme

**Editura TEȘU
București, 2018**

CUPRINS

Capitolul 1	
Spioni, războaie, stratageme.....	5
Capitolul 2	
Dosarul Mengele. Radiografia unui eșec	9
Capitolul 3	
La început a fost „TOHU VA BOHU”	20
Capitolul 4	
Mossad-ul lui Isser Harel	33
Capitolul 5	
A.M.A.N. – spionajul militar	39
Capitolul 6	
Serviciile secrete interne („ȘIN-BET sau „SABAK”)	49
Capitolul 7	
Jocul „de-a șterge Iranul de pe harta lumii”	54
Capitolul 8	
Mâna lungă a Mossadului a ajuns până la mega-teroristul Mughniyah	62
Capitolul 9	
Lichidarea lui Abu Musab al-Zarqawi	65
Capitolul 10	
Mossadul nu iartă și nu uită: „Cazul Aharon Cohen”	69
Capitolul 11	
Istoria secretă a bombei atomice israeliene	73
Capitolul 12	
Mordehai Vanunu - „spionul atomic”	86
Capitolul 13	
Operațiunea „Șimșon Haghibor” (Samson-Eroul).....	96

Capitolul 14	
O umbră asupra eroului Nehemia.....	103
Capitolul 15	
„HAISEK HABIŞ” – afacerea ruşinoasă.....	107
Capitolul 16	
Operaţiunea „DAMOCLES” şi sfârşitul „Erei Isser Harel”.....	112
Capitolul 17	
Israel Beer – spion sovietic? Spion german? Patriot israelian?	116
Capitolul 18	
Capturarea lui Adolf Eichmann.....	126
Capitolul 19	
„Lakam” – între extaz şi agonie	142
Capitolul 20	
Un mister care persistă: scufundarea submarinului „Dakar”	
Capitolul 21	
Israelianul Markus Klingberg – „Spionul secolului” – se destăinuie.....	153
Capitolul 22	
Marii spioni nu mor de bătrâneţe, în patul lor de acasă sau la azilul de bătrâni.....	166
Capitolul 23	
Eli Cohen – un super spion la Damasc.....	168
Capitolul 24	
Un MIG-21 sovietic aterizează în Israel	175
Capitolul 25	
Moartea diavolului cu 1000 de feţe	178
Capitolul 26	
Întâlnirea ziaristului spion cu moartea.....	183
Capitolul 27	
Numele de cod „OPERA” – Distrugerea reactorului din Irak.....	188
Capitolul 28	
Colonei securiştii evrei trimişi să spioneze în ţara evreilor	200
Capitolul 29	
Victor Ostrovsky – agentul Mossadului care s-a răzvrătit împotriva Mossadului.....	206

	Capitolul 30	
Băieții răi ai fundamentalismului extremist evreiesc		226
	Capitolul 31	
„Teroristul-sinucigaș“ evreu nu are încă un nume		251
	Capitolul 32	
O poveste cu gangsteri evrei		256
	Capitolul 33	
„Proiectul ZICHRON” – o pagină inconfortabilă în istoria serviciilor secrete israeliene		269
	Capitolul 34	
O poveste nefericită cu spionaj, sex și politică (Cazul Manbar).....		278
	Capitolul 35	
Afacerea „Autobuzul de pe linia 300“ sau Cum se retrage un șef al Mossad-ului		292
	Capitolul 36	
Războiul invizibil din spatele zidurilor închisorilor		304
	Capitolul 37	
Asasinarea prim-ministrului Itzhak Rabin și „Teoria conspirației“		310
	Capitolul 38	
„MISTER X” sau blestemul singurătății unui agent al Mossadului		317
	Capitolul 39	
Adio, domnule general!		324
	Capitolul 40	
Un dureros eșec al Mossad-ului: Cazul RON ARAD – fiul unor israelieni originari din România.....		331
	Capitolul 41	
O poveste incredibilă cu agenți secreți și creștini evangheliști.....		341
	Capitolul 42	
Ce a căutat Ariel Sharon în România?		348
	Capitolul 43	
Lichidarea doctorului Shkaki, fondatorul „Jihadul islamic“		352
	Capitolul 44	
Spionul care a plecat în... „frig”		355

Capitolul 45

Prim-ministrul aprobă – Mossadul execută359

Capitolul 46

**„BITUIȘTII“ și „STRATEGII“ – luptătorii din umbră
ai Mossad-ului366**

Capitolul 47

**Cum a fost lichidat Abu Jihad, omul 2 Fatah,
„Părintele Războiului sfânt“375**

Capitolul 48

C.I.A., George Tenet, Mossadul și politica Orientului Mijlociu.....386

Capitolul 49

**Mossadul înainte de generalul Meir Dagan, în anii de șefie
ai generalului și după.....393**

Capitolul 50

Politică, spionaj și trădare – Jonathan Pollard acuză401

Capitolul 51

Mossadul, Securitatea și „vânzarea evreilor“410

Capitolul 52

**Un eșec militar, politic și informațional de proporții.
Cazul răpirii lui Shalit, Regev și Goldwasser.....418**

Capitolul 53

**Ioram Cohen – primul șef cu „chipa“ din istoria serviciilor
secrete israeliene „Șin-Bet“424**

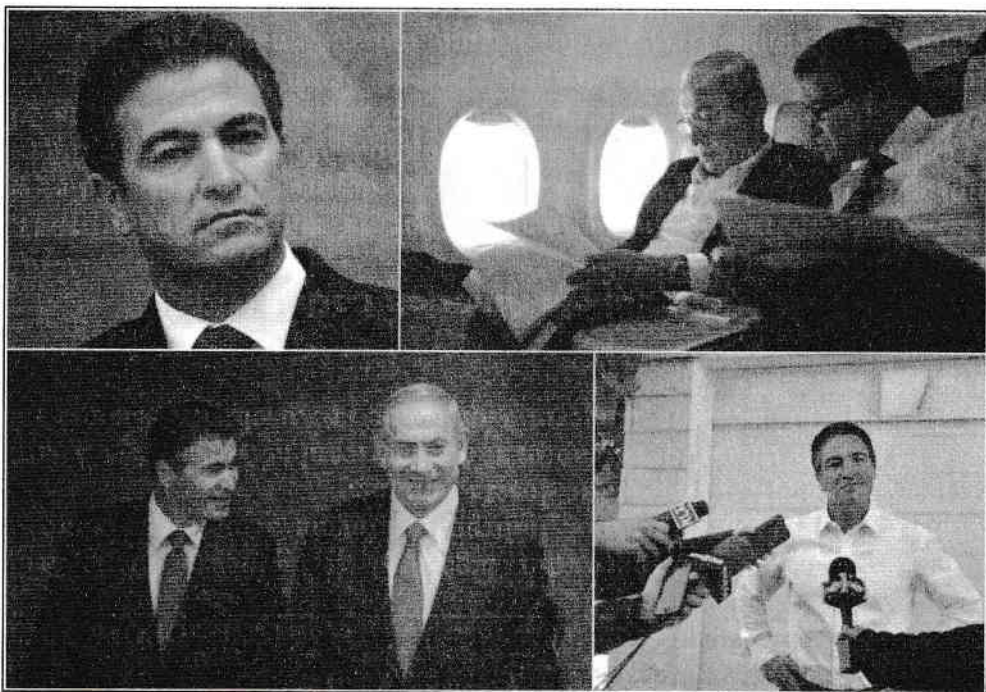
În loc de încheiere

„Forța A“ în acțiune. Parașutarea agenților evrei în România.....428

Capitolul 1

Spioni, războaie, stratageme

Sigla Mossad-ului reproduce un verset biblic: „be-tahbulot taase leha milhama” (căci prin stratageme vei purta războaiele). Cronicarul Torei rezuma astfel întreaga strategie și tactică aplicate de iudeii antici: ieșirea din Egipt și cucerirea Canaanului și războaiele lor de apărare. Au trecut de atunci câteva mii de ani și nimic nu s-a schimbat. Evreii și-au construit o țară și au apărut-o în lupte cu forțe dușmane masive, de zeci de ori mai mari, acumulând informații și apelând la stratageme ingenioase.

Yossi Cohen cu premierul Benjamin Netanyahu

Pentru toate țările din lume, serviciile secrete sunt, în genere, niște auxiliare, niște instrumente ale politicii de securitate. Nici o țară nu a avut însă o nevoie atât de presantă de servicii speciale care să-i asigure supraviețuirea ca Israelul. De aceea a fost înființat Mossadul. Isser Harel, legendarul comandant al Mossad-ului a spus acest lucru foarte limpede: „Ar trebui să înceteze fabricarea de legende în jurul Mossad-ului. Noi doar am muncit și am strâns mai multe informații decât alții. Nicio o altă țară din lume nu a avut o atât de presantă nevoie de un serviciu secret eficient. Pentru noi este o problemă de supraviețuire”.

Conducătorii țării - Președintele Israelului Reuven Rivlin și premierul Benjamin Netanyahu, alături de Yossi Cohen - șeful Mossad-ului (primul din dreapta) și Tomer Pardo – fostul șef al Mossad-ului

Yossi Cohen, numit șef al Mossadului în ianuarie 2013, un veteran al organizației, a citat aceste vorbe ale lui Harel, la ceremonia de investire în înalta funcție. El și-a dorit o organizație mai restrânsă, eficace, dinamică, inovatoare. Capabilă să traducă în realitate ceea ce sigla Mossadului proclama.

Spun specialiștii că a reușit. Nimeni nu cunoaște mai bine articulațiile acestei faimoase organizații ca Yossi Cohen. A lucrat vreme de 30 de ani în Mossad, ocupând aproape toate funcțiile operative și de conducere, de la simplul agent pe teren până la cea de director adjunct al

Mossadului. După încheierea mandatului generalului Meir Dagan, s-a crezut că Yossi Cohen va fi numit comandantul organizației, dar primul-ministru Benjamin Netanyahu l-a preferat pe Tamir Pardo. Adjunctul a participat la ceremonia de investitură a noului șef al Mossadului, a ciocnit cu el „Lehaiim”, l-a felicitat și, a doua zi, ... și-a dat demisia. A continuat însă să activeze, pe un alt palier, în problemele de securitate ale Israelului.

Abia pe la sfârșitul anului 2015, Netanyahu și-a „reamintit” de el. Discuția a debutat rece.

„-Ma še aia, aia”, (ce a fost, a fost, în ebraică), i-a zis premierul.

Yossi a încuviințat, dar nu a rostit niciun cuvânt. Netanyahu i-a explicat de ce tocmai acum, mai mult ca niciodată, este nevoie de el, și i-a propus șefia Mossadului. Yossi Cohen n-a ezitat nici măcar o clipă. Organizația l-a reprimis cu căldură. Era unul „de-al lor”.

Yossi Cohen este sabru (născut în Israel), dintr-o familie religioasă, de peste șapte generații stabilite în Eretz Israel. E căsătorit și are patru copii. Un super-profesionist.

Aparent există un dialog - Netanyahu și Abbas

Cineva de la CIA l-a poreclit „The Model”, manechinul. Porecla i-a rămas, pentru că i se potrivește. E un tip elegant, ca înfățișare, în vorbă și în gesturi. E greu să ți-l închipui dând ordine dure sau acționând în situații sângeroase. Și totuși...

El crede că trebuie păstrată cu strășnicie legăturile cu CIA și Casa Albă. N-a dat curs niciunei inițiative de spionaj israelian în Statele Unite. A fost auzit spunând că între „frați” asemenea gesturi sunt inpardonabile.

Crede în calitățile speciale, deosebite, ale femeii-spion. Pentru prima oară în istoria Mossadului, două femei, I. și M., dețin două din funcțiile cele mai importante în organigrama organizației.

Acționează, deasemenea, pentru desecretizarea unor anumite dosare din Arhiva bine ferecată a Mossadului. Recent, de pildă, a permis desecretizarea „Dosarului Mengele”. Istoria celei mai lungi vânători din Istoria Mossadului – urmărirea „Îngerului Morții de la Auschwitz”, dr. Josef Mengele.

În agenda lui Yossi Cohen există două priorități: terorismul palestinian-arab și Proiectul atomic al Iranului. Politica vizibilă și acțiunile vizibile ale Autorității Palestiniene de la Ramallah și liderul ei – Mahmoud Abbas (Abu Mazen), sunt dublate de o intensă activitate subterană. Mossadul se străduie să o prevadă și să o anihileze.

Yossi Cohen (în dreapta), ministrul Apărării Moșe Yalon, premierul Benjamin Netanyahu și generalul Gadi Eisenkot – șeful Marelui Stat Major Tzahal

Capitolul 2

Dosarul Mengele. Radiografia unui eșec

Josef Mengele – „Îngerul morții de la Auschwitz“

Foarte rar, din Arhiva Mossad-ului, bine ferecată sub sigiliul secretului, se scurge afară câte o informație, vreun dosar codificat. Recent, dr. Ronen Bergman, poate cel mai reputat jurnalist în spațiul serviciilor secrete, a reușit să obțină desecretizarea „Dosarului Mengele”. În ziarul ebraic „Iediot Aharonot”, jurnalistul relatează cu

acribie una din cele mai lungi și mai palpitante vânători întreprinse de Mossad întru descoperirea ascunzătorii și prinderea căpeteniei naziste dr. Iosef Mengele, supranumit „Îngerul Morții de la Auschwitz”. O vânătoare care a durat peste un sfert de veac. Toate mijloacele legale și ilegale au fost folosite, agenții Mossadului au cutreierat continentele, au forțat de zeci de ori casele particulare ale familiei, rudelor și cunoscuților lui Mengele, au instalat în aceste case tehnologii de ascultare și înregistrare, au corupt oficiali și au șantajat, au plasat un amant tânăr în patul văduvei primei soții a lui Mengele, au vrut să răpească un copil în vârstă de 12 ani și să-l silească astfel pe tatăl acestuia să dezvăluie adresa unde se ascunde Mengele, au cheltuit milioane de dolari cu șpăgi, capcane, case de refugiu etc, dar totul a fost în zadar. A existat și un plan conform căruia fiul lui Mengele, avocatul Rolf, care trăia în Germania, urma să fie răpit și silit să „ciripească”. Recompensa de 1 milion de dolar pentru informația care să ducă la descoperirea ascunzătorii lui Mengele nu a fost revendicată. Doar câțiva știau unde se află Mengele. Ei însă, rămăseseră, atâția ani după moartea lui Hitler, cu crezuri naziste intacte, și l-au apărat prin tăcerea lor. Culmea ironiei e faptul că atunci când, însfârșit, Mengele a fost reperat și putea fi prins sau lichidat, un ordin de la Ierusalim, pentru mulți inexplicabil, a „înghețat” toată acțiunea. Răzbunarea victimelor „Îngerului Morții” nu a mers până la capăt. Dar există poate și răzbunarea divină. Mengele n-a murit de moarte naturală. Când după o vreme de „îngheț” a acțiunii, Mossadul a

Martin Borman

Adolf Eichmann

Josef Mengele

reluat „vânătoarea”, Mengele era mort. Murise în ziua de 7 februarie 1979, în cursul unei excursii, înecat în râul din apropierea orașului brazilian Bertioja.

„Dosarul Mengele” ocupă câteva rafturi în Arhiva Mossadului. Întocmirea lui a început imediat după proclamarea Independenței Statului Israel. Erau zile grele de război, dar premierul David Ben Gurion l-a chemat pe șeful serviciilor secrete care încă nu aveau un nume. O conversație scurtă. Ben Gurion i-a întins o hîrtie pe care erau scrise trei nume: Adolf Eichmann, Martin Bormann și Josef Mengele.

- Nu-mi cere nici o aprobare, i-a spus Ben Gurion. Nu vreau să știu cum veți acționa. Prindeți-i și aduceți-i să-i judecăm la Ierusalim.

- Și dacă nu-i putem aduce?, a întrebat temător Iser Harel.

- Kaha, (așa, în ebraică), zise Ben Gurion, și făcu cu mâna semnul tăiatului gâtului.

Vânătoarea după Mengele a prins avânt abia după prinderea, procesul și moartea lui Adolf Eichmann (1 iunie 1962). Între timp, în „Dosarul Mengele” fuseseră adunate date peste date despre viața acestuia.

Josef Mengele s-a născut la 16 martie 1911, în localitatea bavareză Gunzburg, fiind primul născut al lui Karl (1881-1959) și Walpurga (d. 1959). A avut doi frați mai mici: Karl (1912-1949) și Alois (1914-1974). Familia avea în proprietate fabrica metalurgică „Mengele Agrartechnik” din Gunzburg. Josef a aderat din studenție la mișcarea nazistă. După studii universitare, a obținut două doctorate (în 1935 în antropologie rasială și în 1938 în medicină). Avea doar 20 ani când a devenit membru al organizațiilor extremiste naționaliste „*Stahlhelm*” (Casca de oțel) și „*Bund der Frontsoldaten*” (Liga Soldaților Combatanți pe Front). În 1933 făcea parte din organizația paramilitară a partidului nazist, SA., în 1937 adera la partidul nazist primind carnetul de membru cu nr 5574974, iar în 1938 era membru SS. S-a căsătorit cu Irene Schönbein, în 1939, și au avut un fiu, Rolf. În 1940 a activat ca medic militar în Waffen-SS. Rănit în luptele din Rusia, decorat de două ori de Hitler, Mengele a fost promovat Hauptsturmführer-SS (căpitan) și a devenit medic la Auschwitz-Birkenau, unde a fost supranumit „Îngerul Morții”. Supraveghea sosirea transporturilor de deportați și făcea, personal, „selecția”, cine e apt pentru muncă și rămâne în viață și cine era trimis direct spre gaze și crematorii. De un sadism feroce, Mengele a efectuat experimente medicale inumane pe deportați, mai ales pe cupluri de gemeni și pitici. În 1945, când trupele sovietice se apropiau de

Auschwitz, Mengele dispare din lagăr, și se aciuiază în lagărul Mauthausen, în Austria. Apoi, îmbracă uniforma armatei germane și circulă sub o nouă identitate: dr. Iosef Memling.

Trăiește ascuns, dar e capturat de americani la Nurenberg. Aliații nu știau că-l prinseră pe „Îngerul Morții” de la Auschwitz, și după un timp îl eliberează.

Refugiul din America Latină

Mengele începe să fie neliniștit pe la sfârșitul anului 1947. Supraviețuitorii Auschwitz-ului povestesc despre doctorul sadic și experiențele sale monstruoase. El își schimbă identitatea și pe filiera „Odessa”, în 1949, aidoma multor altor foști naziști, se refugiază, la 20 iunie 1949, în Argentina. Mengele posedă acum alte acte, false, cu numele de Helmut Gregor, de origine italiană, născut în 1911, de profesiune mecanic. Familia din Germania, bogată, are grijă să-i parvină în mod regulat sume importante de bani. În 1954, Mengele divorțează de Irene, și fiul lor, Rolf, rămâne în grija fostei soții. Motivul divorțului era cunoscut de prietenii săi: Mengele se „încurcase” cu Martha, văduva fratelui său mai tânăr. Incredibil, dar Ambasada Germaniei Occidentale de la Buenos Aires i-a înmănat lui Mengele, la 11 septembrie 1954, actul de divorț. Nu era prima oară când autoritățile Germaniei Occidentale și anumite grupuri interesate cooperau cu sinistrul criminal. În 1958, Mengele se căsătorește cu Martha. Lui Mengele nu i-a păsat că noua sa soție avea un fiu, Karl-Heintz, care de fapt îi era nepot. Căsătoria a avut loc într-o țară vecină, în Uruguay. Mengele se simțea sigur pe el, și a invitat la petrecere multă lume. Publica chiar și într-un ziar care apărea în germană la Buenos Aires, articole pe tema biologiei rasiale, semnate mai întâi cu numele de Helmut Gregor, apoi chiar cu numele său adevărat: Josef Mengele.

În iunie 1959, un Tribunal vest-german a fost nevoit să emită o decizie de urmărire internațională împotriva „Îngerului Morții”. Autoritățile germane știau unde se află Mengele. O scrisoare oficială a fost trimisă la Buenos Aires. Era deja prea târziu. Informat de „prietenii”, Mengele avusese tot timpul să-și lichideze afacerile și să dispară din Argentina. Mengele știa că e vizat de serviciile secrete israeliene. Trăia înfricoșat, cât mai discret posibil, schimba domiciliul, orașele, țări. Mai întâi, el s-a refugiat în Paraguay. Un comando format

din Rafi Eytan, Zvi Aharoni, Beniamin Reicher, trei dintre cei mai experimentați agenți-Mossad, era pe urmele sale. Rafi Eytan comandase echipa care l-a răpit pe Adolf Eichmann. Un document acum desecretalizat relevă că, Mossadul luase decizia să renunțe la căutarea lui Martin Borman și a altor mari căpetenii naziste și să se concentreze asupra unor responsabili naziști direct legați de represiunea anti-evreiască. Cum era de pildă Mengele. Misiunea Mossad-ului era să-i descopere ascunzătoarea și să-l aducă spre judecată la Ierusalim. Șeful Mossad-ului, Isser Harel, a mărturisit că Mengele urma să fie ucis în cazul imposibilității transportării sale la Ierusalim. Harel spera însă să-l prindă pe Mengele și să-l transporte în Israel, împreună cu Adolf Eichmann, în același avion. După ce a fost prins Eichmann, în primele anchete efectuate la Buenos Aires, acesta a mărturisit că s-a întâlnit de câteva ori cu Mengele în capitala Argentinei. Trebuie doar să ne imaginăm cum s-ar fi desfășurat un „Proces Eichmann-Mengele” la Ierusalim. Dar n-a fost să fie!

Ulterior, oamenii Mossadului au aflat despre refugiul lui Mengele în Paraguai. Dar Mengele a dispărut din nou. De geaba conducătorii Paraguaiului jurau că Mengele nu se află în țara lor, Mossad-ul continua să creadă că acesta se ascundea acolo.

Lucrurile au luat o întorsătură favorabilă la 16 martie 1961, când procurorul german Fritz Bauer, un admirator al Israelului, a transmis informația că Martha, soția lui Mengele a sosit în vizită la Munchen, la familia ei. Arăta obosită și se plictisea. Oamenii Mossadului l-au găsit pe tânărul ziarist german Paul Limbach, care se documenta despre averea familiei Mengele. Oare Paul nu ar putea să alunge plictiseala doamnei Mengele? Planul Mossad-ului de a-l plasa pe tânărul și frumosul ziarist în patul Marthei ar fi putut, poate, să ducă la descoperirea adresei unde se ascundea dr. Josef Mengele. Necazul a fost că doamna Mengele, cu 20 de ani mai în vârstă decât virtualul amant, nu era interesată de amor.

Procurorul Fritz Bauer le-a mai dat oamenilor Mossadului o indicație: Hans Zedelmayer, contabilul-șef al firmei „Karl Mengele și fiul” din Guntzburg. „Zedelmayer poate să vă ducă la Mengele. S-ar putea ca el să nu fie în Paraguai, ci în Brazilia”, le-a spus procurorul. Dar Mossadul nu a dat importanță celor spuse de Bauer. Ceea a fost o mare greșeală. Rafi Eytan, însoțit de un colaborator local, a continuat să bată drumurile din Paraguai, mii de kilometrii, umblând din fermă în fermă, în căutarea lui Mengele.

Paralel cu aceste căutări, o altă echipă a Mossad-ului l-a urmărit și l-a contactat pe Wilhelm Sassen, un fost ofițer nazist, care îl introduse pe Mengele în cercurile ziaristice din Argentina. Sassen se vedea adesea cu Mengele. Banii l-au făcut pe Sassen să colaboreze cu Mossad-ul. La 23 octombrie 1961 agentul Mossad-ului Zvi Aharoni s-a întâlnit cu Sassen. El va primi 5000 \$ pe lună (o sumă serioasă în acele vremuri), devenind informatorul principal al Mossadului în lumea argentiniană, plină de foști naziști. E momentul descoperirii că Mengele trăiește într-o fermă din apropierea orașului Sao Paulo din Brazilia. Sassen le-a dezvăluit oamenilor Mossadului de existența lui Hans Rudel, un fost pilot nazist, care își pierduse un picior în cursul unui raid, și fusese decorat personal de Hitler. Rudel era legătura dintre Mengele și familia sa din Germania. Rudel era „postașul” care îi aducea lui Mengele banii trimiși de rudele sale, rămași stăpâni ai fabricii Mengele. În această operațiune de cărăușie financiară, Rudel colabora cu Robert Schweds, un farmacist de origine germană din Sao Paulo, și cu Wolfgang Gehrard, și el fost ofițer nazist. Ierusalimul a mai trimis la Sao Paulo câțiva agenți. Rudel, Schweds și Gehrard au fost urmăriți 24 de ore din 24. Rafi Eytan a mobilizat câțiva agenți, din rândurile tinerilor israelieni, cu armata făcută și vorbitori de portugheză. Două din cele mai puternice unități ale Mossad-ului, „Tzomet” și „Tziporim”, acționau în zonă. Agenții erau plasați în jurul fermei unde se bănuia că trăiește Mengele. La 23 iulie 1962, Mengele a fost văzut în curtea fermei. Emoționat, Zvi Malkin a șoptit, în idiș, în aparatul de transmisie: „Dus iz er; mir im ghefunen, das kleine dreik” (aceste e el, l-am găsit, pe acest mic căcat). Zvi Aharoni a telegrafiat imediat la Centru. Dar spre uimirea lor, răspunsul din Ierusalim suna limpede: „Nu se va face în plus nici o operațiune în zona fermei, până la primirea unui ordin din partea noastră”. Ordin care n-a mai sosit niciodată.

La Ierusalim, Guvernul și serviciile secrete erau preocupate intens de exercițiile de rachete făcute de Egiptul lui Nasser. Rachete care puteau lovi toate orașele din Israel. Atunci s-au făcut auzite critici dure la adresa Mossad-ului

WANTED

Dr. Josef Mengele
For his crimes against humanity

Josef Mengele was responsible for the deaths of 400,000 prisoners at Auschwitz Concentration Camp. He tortured children and made their parents suffer. He brutalized people with terrible medical experiments.

Mengele is 7'8" (Height 1.7m (5'7")). Brown eyes, thin mustache. He became a citizen of Argentina in 1964, a citizen of Paraguay in 1966.

Rewards sought for information leading to his arrest and extradition of Dr. Josef Mengele.

Contact: Martin Mendelsohn, P.O. Box 22189, Washington, D.C. 20039, or 4411 Simon Wiesenthal Center, (415) 883-9096. All information will be held confidential.

REWARDS-U.S.\$2.375.000